

پنج شنبه 31 اردیبهشت 26 جمادی الاول 21 مه

ابن طیفور» نویسنده و شاعر بنام بغدادی در سال 280 هجری قمری درگذشت او همزمان با ورود مامون عباسی به بغداد متولد شد و بعد از گذراندن دوره مکتب در بازار کتابفروشان بغداد به کتابت مشغول شد.

درگذشت «ابن طیفور» نویسنده و شاعر در سال 280 هجری قمری

«ابن طیفور» نویسنده و شاعر بنام بغدادی در سال 280 هجری قمری درگذشت او همزمان با ورود مامون عباسی به بغداد متولد شد و بعد از گذراندن دوره مکتب در بازار کتابفروشان بغداد به کتابت مشغول شد. ابن طیفور در بازار کتابفروشان با بسیاری از مشاهیر ادب آشنا شد و از محضر آنها دانش آموخت. سر انجام در سایه دانش گسترده و طبع لطیفی که داشت شاعری مشهور شد. ابن طیفور در آثار منظومش میراث کهن ادبی را گرد آورد و آن را با دیدگاه انتقادی خود آراسته است. ابن طیفور بدون استفاده از هرگونه صفت ادبی، و بسیار ساده و روان می نوشت و از الفاظ غریب به کار نمی برد. هم چنین در اشعارش وزنهای سبک و کوتاها و مضامین کهن بندرت دیده می شود. ابن طیفور اشعاری واقع گرایانه و مطابق احوال عامه سروده و در هر دو مقوله نویسندگی و شاعری آثاری ارزشمند از خود برجای گذاشته است که دیوان اشعار و اخبار بغداد از جمله اند.

درگذشت آیت الله علامه میرزا محمد حسین نائینی در سال 1355 هجری قمری

آیت الله علامه میرزا محمد حسین نائینی از بزرگترین فقیهان و مراجع در سال 1355 هجری قمری درگذشت. آیت الله نائینی به واسطه اطلاعات وسیعش در علوم ریاضی، حکمت، فلسفه و عرفان و کلیات فقه مقام شامخی در میان علمای حوزه نجف یافت، دقت نظر و تحقیقات علمی آیت الله نائینی ایشان را محور حرکت علمی در حوزه علمی نجف اشرف قرار داد. از مهمترین آثار ایشان «تنبیه الامه و تنزیه المله» را می توان نام برد این کتاب درباره انواع استبداد و حکومت خود کامه شاهان مستبد و وظایف فقها و روحانیون در خصوص دین و اوضاع ایران در دوره قاجار است.

رحلت آیت الله سیدرضا صدر در سال 1415 قمری

آیت الله سیدرضا صدر در سال ۱۳۹۹ش (۱۳۳۹ق) در بیت علم و تقوا و مرجعیت در مشهد مقدس به دنیا آمد. پدر ایشان، آیت الله العظمی سید صدرالدین صدر، از علما و مراجع بزرگ زمان بود و پس از رحلت حاج شیخ عبدالکریم حائری یزدی، اداره حوزه علمیه قم را به همراه دو تن از مراجع عصر برعهده گرفت. ایشان همچنین برادر بزرگ امام موسی صدر، مرجع و رهبر بزرگ لبنان است. سیدرضا مقدمات و سطح را در مشهد فرا گرفت و در ۲۵ سالگی به همراه پدر بزرگوارش به حوزه قم عزیمت کرد. ایشان در قم از محضرآیات عظام سید شهاب الدین مرعشی نجفی، سید محمد محقق داماد، سید حسن صدر، سید محمد حجت کوه کمره ای، سیدحسین بروجردی و حضرت امام خمینی (ره) استفاده برد و از چهل سالگی به تدریس دروس خارج پرداخت. این عالم بزرگوار بر علوم معقول و منقول مانند تفسیر، حدیث، فقه، اصول، کلام، تاریخ، ادبیات عرب و عجم، حکمت و فلسفه و اخلاق و عرفان مسلط بود و با زبانهای فرانسه و انگلیسی نیز آشنایی داشت. قدرت ضبط و حافظه اش شگرف و از ویژگیهایش، زهد، تعبد، تهجد، تواضع، صراحت لهجه، قلم زیبا و جذاب بود. همچنین اجتهاد و تقلید، تفسیر سوره حجرات، قرآن شناسی، بانوی کرپلا و ده ها کتاب دیگر از آثار ارزشمند آن عالم ربانی می باشد. آیت الله سیدرضا صدر سرانجام در یازدهم آبان سال 1373ش برابر با ۲۶ جمادی الاول ۱۴۱۵ق در هفتاد و سه سالگی در تهران بدرود حیات گفت و پس از تشییع با شکوه، در صحن مطهر حضرت معصومه(س) به خاک سپرده شد.

رحلت آیت الله شیخ محمد حسین نائینی در سال 1355 هجری قمری

خلاصه ای از زندگی این بزرگ مرد عرصه دین و دانش:

ولادت:

او در 17 ذیقعد سال 1276 هجری قمری در شهر نائین، و در يك خانواده روحانی چشم به جهان گشود و نشو و نماي خود را تحت تربیت پدرش حاج میرزا عبدالرحیم از فامیل بزرگ منوچهری، آغاز کرد.

تحصیلات:

تحصیلات ابتدایی را در زادگاه خود، نائین اصفهان به انجام رساند و در پی گیری سطوح عالی و خارج، به حوزه نجف رهسپار گردید.

اساتید:

وی در ردیف شاگردان نامدار میرزا محمد حسن شیرازی بزرگ و مرحوم سید محمد اصفهانی قرار گرفت و در درس آخوند ملا محمد کاظم خراسانی به عنوان ادب و احترام حضور به هم رساند، نه از باب تعلم و تلمذ.

شاگردان:

علامه نائینی عنایت خاصی نسبت به شاگردان خود داشته و اهتمام کامل در تربیت و پرورش آنان بذل می نمود با وجود این آثار او همیشه باقی و جاوید است در اینجا ما به ذکر اسامی تنی چند از مشاهیر تلامذه ایشان از باب تبرک اکتفا می کنیم.

- 1 - سید جمال الدین گلپایگانی
- 2 - سید محمود شاهرودی
- 3 - شیخ موسی خوانساری
- 4 - شیخ محمد علی کاظمی خراسانی
- 5 - سید محمد حجت کوه کمری
- 6 - سید محسن طباطبائی حکیم
- 7 - سید محمد حسین طباطبائی

تالیفات :

از تالیفات آن مرحوم در فقه و اصول که به طبع رسیده است، می توان از رساله (لباس مشکوک)، (رساله لاضرر) و کتاب (وسيلة النجاة) نام برد.

خصوصیات اخلاقی :

میرزای نائینی، توجه خاصی به تربیت نفس و تهذیب و آراستن آن به انواع فضایل اخلاقی داشت، نماز شب ایشان هیچ گاه ترك نمی شد، نه در حضر، و نه در سفر، ایشان در درجه اعلی از وارستگی و تقوی و صلاح و ارشاد و اخلاص بود، گویا همه چیز در آن وجود جمع گشته بود. در طول سالیان خدمتگزاری به جهان علم و مقام روحانیت، فردی از ایشان يك كلمه ناشایست نشنیده بود او فردی نبود که حق کسی را ضایع کند یا بی توجه به حقوق دیگران باشد هرگز اوقات گرانبهایش را بیهوده صرف نمی نمود، او با مشغول مباحثه مسائل علمی بود، و یا با شرح صدر و گشاده رویی در میان مردم به گفت و شنود و رسیدگی به نیازها و مشکلات آنان اشتغال داشت، همیشه در مصرف، اقتصاد را رعایت می نمود و در صرف بیت المال مسلمانان، روش زهد و تقوی و صرفه جویی را داشت تا آنجا که مقدور بود، از سهم مبارک امام (علیه السلام) و سایر حقوق شرعیه استفاده خصوصی نکرده و هزینه زندگی شخصی را از درآمدهای خویش تأمین می نمود.

مقام علمی :

مرحوم میرزای نائینی در اثر اطلاعات وسیع در علوم ریاضی، حکمت و فلسفه و عرفان، و احاطه به کلیات فقه، امتیازات خاصی میان علمای نجف اشرف داشت ایشان علم اصول را با دقت تام و جدیت خاص، به طور منظم و خالی از اعوجاج و پیچیدگی، تهذیب و تنقیح نمود که مطلعین این فن، وی را در این امر ستوده و استادی او را در این فن پذیرا شده اند.

دوران :

آن روزی که مردم مسلمان ایران زیر پای شاهزادگان و درباریان قاجار در اطراف و اکناف کشور، پامال بودند و ملوک و پادشاهان و فرمانروایان، مالکین رقاب مردم بی پناه بودند، و مردم بی دفاع از خود صاحب اختیار و حرکتی نبودند و عین الدوله ها و شمس الملوکها، شاه ناتوان و بی اراده را آلت دست خودخواهی و هوس بازی خویش قرار داده و ترکنازی را به حد اعلای خود رسانده بودند در آن شرایط خفقان و خودسری، تنها علمای بزرگ دینی بودند که ناله های مردم را از دور و نزدیک می شنیدند و می توانستند کمکی به حال آنان انجام دهند آن چنان که در تهران و تبریز و سایر شهرها و بلاد، علما به ناله های مردم پاسخ مثبت داده و خواهان اجرای قانون و نظم بر گیرنده عدالت و قسط اسلامی شدند به تعبیر مرحوم طالقانی : فرهنگ و معلومات لازم در آن روزگار آن چنان در مردم ضعیف بود که اگر از عموم مردم می پرسیدند چه می خواهند؟ نمی توانستند جواب روشن و یکسان بدهند گاهی می گفتند باید قوانین وضع و تدوین گردد و حدود تعیین شود، و گاهی تأسیس (عدالت خانه) یعنی محل مراجعه و دادرسی عمومی را می طلبیدند، ولی آنچه مورد اتحاد و اتفاق کلمه بود، يك چیز بیشتر نبود و آن جلوگیری از خودسری و استبداد و تنظیم قانون و نظام نامه، به عبارت دیگر مشروطیت بود.

آری در چنین روزگار سیاه و خفقان بود که آیت الله نائینی، آن فقیه دلسوز و آگاه، کتاب شریف (تنبيه الامة و تنزيه الملة) را نوشت و انواع استبداد و خودسری و حکومت خودکامه پادشاهان مستبد را با منطق و حکمت، نشان داد و وظایف علما و فقها را نسبت به دین و اوضاع جاری بیان نمود و با تبیین فصول مختلف عهدنامه مالک اشتر حدود و اختیارات حاکم و حکومت اسلامی را نشان داد و این کتاب با حاشیه و تقریظ دو تن از مراجع بزرگ و استوانه های فقه و فقاقت آن روز، زینت یافت و همانند دستورالعمل و بیانیه حکومت اسلامی تلقی گردید.

تبعید مراجع شیعه به ایران :

در سال 1341 هـ ق، (ملك فيصل) که قصد انجام انتخابات و تأسیس مجلس شورای ملی را داشت، از فعالیت های انتخاباتی علمای شیعه، سخت به زحمت افتاد، چون اعتقاد علمای شیعه بر این بود که انتخابات زیر نظر روحانیت صورت گیرد و نسبت به شیعیان عراق که دو ثلث ملت عراق را تشکیل می دادند، توجه بیشتری شود اما ملك فيصل زیر بار نمی رفت، لذا شیخ مهدی خالصی که از علمای بزرگ عراق مقیم کازمین بود، حکم تحریم انتخابات را صادر نمود این حکم را مرحوم نائینی و سپس سید ابوالحسن اصفهانی (ره) امضا نمودند و در اثر امضای این دو بزرگوار، سر و صدای عجیبی در عراق بر پا شد و دولت عراق تصمیم گرفت شیخ مهدی خالصی و سایر روحانیون طراز اول و سرشناس را که مؤثر در این امر بودند، به ایران تبعید کند.

در اواخر سال 1341 هـ ق، تحت اقدامات و پوششهای نظامی، تبعید علما به طرز فجیع صورت گرفت میرزای نائینی، اصفهانی، خالصی و جمعی دیگر از اصحاب و شاگردان میرزای نائینی، مانند: آقا سید جمال الدین گلپایگانی، سید حسن تهامی بیرجندی، آقا سید حسن بحر العلوم و آقا شیخ اسدالله زنجانی و جمعی دیگر از بستگان نائینی به سوی ایران تبعید و اخراج گردیدند.

مردم متدین و مبارز ایران، تا از خبر ورود علما و مراجع اطلاع یافتند، بی درنگ به استقبال آنان شتافتند، در قصر شیرین، کرمانشاه، همدان و قم، استقبال عظیمی از این قافله تبعید شده علم و فضیلت به عمل آمد میرزای نائینی مدتی در کرمانشاه اقامت گزید و پس از چندی، به سوی همدان حرکت کردند و مدتی در آنجا به سر برده و سپس وارد قم گردیدند میرزای نائینی در مدت ده ماه توقف خویش در قم، به تدریس و امامت جماعت اشتغال ورزیدند قریب يك سال پس از تبعید مراجع، درست در سال 1342 هجری قمری بود که ملك فيصل در اثر فشار مردم مسلمان عراق، توسط نمایندگان خود از علما عذر خواهی کرد و در خواست باز گشت مجدد آنان را به عراق نمود علما نیز برای خالی نگذاشتن حوزه علمیه نجف، و ادامه مبارزات مردم مسلمان، تصمیم بر مراجعت گرفتند.

وفات :

او پس از آن همه خدمات به جهان علم و تقوی، و پس از عمری زحمت و کوشش در راه تعلیم و تربیت شاگردان مکتب توحید و قرآن، شمع وجود این عالم ربانی و فقیه نامدار اسلام، در 26 جمادی الاول سال 1355 هـ ق، مطابق با 24 مرداد 1315 هـ. ش به رحمت حق پیوست و ممالک اسلامی را عموماً، و ایران، عراق و پاکستان را خصوصاً در سوگ خود گریاند و جهان اسلام فقیه بزرگوار را از دست داد.

حمله ارتش بعثی عراق به اماکن مقدس شهرهای نجف و کربلا در سال 1370 هجری شمسی

ارتش بعثی عراق اماکن مقدس و متبرک شهرهای نجف و کربلا را در سال 1370 هجری شمسی هدف گلوله های خود قرارداد. در این حادثه مرقد مطهرسید الشهداء حسین بن علی(ع) و همچنین بارگاه حضرت ابوالفضل(ع) در کربلا به شدت آسیب دید؛ و عده ای از زائران آن بزرگواران به شهادت رسیدند. در این رویداد تلخ بخش مرکزی شهر کربلا شاهد جنگی تمام عیار میان گارد رژیم بعثی عراق و مردم بود. گفتنی است که مقام معظم رهبری حضرت آیت الله خامنه ای به مناسبت این حادثه تلخ عزای عمومی اعلام کردند.

آغاز سه عملیات شوش، امام علی(ع) و حضرت مهدی(عج) در سال 1360 هجری شمسی

سه عملیات شوش، امام علی(ع) و حضرت مهدی(عج) بطور همزمان در سال 1360 هجری شمسی در محورهای شوش، غرب سوسنگرد و ارتفاعات الله اکبر آغاز شد. این عملیات با رشادتهای سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و ارتش جمهوری اسلامی و نیروهای نامنظم تحت فرماندهی شهید چمران انجام گرفت. در مجموع سه عملیات قوای ظفرمند اسلام بیش از 22 کیلومتر پیشروی کرد و بیش از 70 دستگاه تانک و نفربر نیز منهدم شد. همچنین بسیاری از ارتفاعات منطقه سوسنگرد از لوٹ وجود دشمن پاک شد.

تولد هانری پوانکاره فیلسوف، طبیعی دان و دانشمند فرانسوی در سال 1854 میلادی

هانری پوانکاره فیلسوف، طبیعی دان و دانشمند معروف ریاضی در قرن 19 میلادی در سال 1854 میلادی در فرانسه متولد شد. پوانکاره نبوغ ریاضی خود را از دوران تحصیل آشکار کرد و از همان زمان سراسر عمر خود را به مطالعه و تحقیق در این علم گذراند. پوانکاره مجهولات بسیاری را با آزمایش های مکرر معلوم کرد.